

indgivet til Regering og Rigsdag om forøget Beskyttelse mod Sædelighedsforbrydere. I Andragendet, som ærede Medlemmer vil finde som Bilag 3 til Kommissionsbetænkningen, nævnes særlig dels Voldtægtsforbrydere, dels saadanne Sædelighedsforbrydere, der efterstræber Børn. Ærede Medlemmer vil naturligvis have læst dette Andragende og set, at Kvindeforeningerne andrager om, at der maa blive gennemført saadanne Foranstaltninger, at Voldtægtsforbrydere kan hindres i at gentage deres Forbrydelser. Dette har foranlediget Kommissionen til at udbede sig en Erklæring fra Retslægeraadet. Denne Erklæring, som ærede Medlemmer vil finde som Bilag 4 til Kommissionsbetænkningen, siger, at kun Kastration vil kunne have Betydning, naar det gælder om at opnaa en Nedsættelse eller Ophævelse af Kønndriften, og den siger endvidere, at de Erfaringer, der foreligger i saa Henseende, er dels for sparsomme dels for uensartede til, at der derpaa kan bygges en virkelig ny Lovgivning, og der føjes til, hvad den højtærede Minister understregede ved Forelæggelsen her, at en saadan Operation vil kunne have meget vidtgaende Følger for den paagældende Forbryders legemlige og sjælelige Tilstand. Nu forekommer det mig rigtignok, at man overfor en Bemærkning om, at en saadan Operation vil kunne have vidtgaende Betydning for den paagældende Forbryders legemlige og sjælelige Tilstand, med Føje vil kunne gøre den Indvending, at hans Forbrydelser virkelig ogsaa kan have vidtgaende Følger for de ulykkelige Kvinders legemlige og sjælelige Tilstand, over hvem hans Forbrydelser gaar ud, saa den Bemærkning forekommer mig ikke at være saa særlig slaaende. Imidlertid siges der tillige i Retslægeraadets Erklæring, at der ikke i alle Tilfælde gives nogen Sikkerhed for, at en Operation som den her omtalte medfører nogen endelig Tilintetgørelse af Kønndriften, i alt Fald straks. Det betyder jo uægtelig en betydelig Nedsættelse af det, der skulde kunne opnaas ved Gennemførelsen af en saadan Operation.

Derfor tror jeg neppe, at nogen, selv om man meget vel forstaar de Tanker, der ligger bag ved Kvindeforeningernes Andragende, i hvert Fald saadan som Sagen nu foreligger, vilde kunne rejse nogen Indvending mod den højtærede Minister, naar han ikke har ment paa det foreliggende Grundlag at kunne fremsætte et Forslag i Overensstemmelse med de Tanker, der her er omtalt. Jeg har derimod med stor Til-

fredshed set, at den højtærede Minister under 23. forrige Maaned har nedsat en Kommission til Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal, ogsaa ud fra racehygiejniske Synspunkter. Man vil maaske gennem disse Undersøgelser kunne finde et Grundlag, der her kan bruges som et Grundlag for en Lovgivning.

Paa den anden Side forekommer det mig, at man maa give Kommissionen Ret i, at der i dennes Forslag og i Tilslutning dertil i de Regler, der her er foreslaaet af den højtærede Minister, ligger en vidtgaende Imødekommen af Kvindeforeningernes ogsaa efter min Mening berettigede Krav ikke blot igennem den Strafforhøjelse, der i forskellige Henseender er foreslaaet, men der ligger en vidtgaende Imødekommen dels i Reglerne i §§ 18 og 75 om Adgang til Sikkerhedsforvaring af Psykopater og af abnorme. Der ligger en vidtgaende Imødekommen i § 68 om Adgang til at anbringe de ikke farlige Sædelighedsforbrydere, navnlig de saakaldte Ekshibitionister, i Arbejdshuse, og der ligger en vidtgaende Imødekommen af Kvindeforeningernes Andragende i Reglerne i § 71 om Adgang til at hensætte farlige Sædelighedsforbrydere i Sikkerhedsforvaring.

Det ærede Medlem Hr. Rytter nævnte et Forslag, der i det juridiske Fagtidsskrift „Ugeskrift for Retsvæsen“ har været fremsat af et Medlem af Straffelovskommissionen, Landsdommer Krabbe, om eventuelt at kunne supplere en saadan Bestemmelse med Adgang til at kunne hindre visse Folk, der paa en eller anden Maade, som vi nærmere maa fastsætte, er kendt som Sædelighedsforbrydere, i at færdes i offentlige Lystanlæg og lignende Steder, hvor saadanne Forbrydelser meget ofte begaas. Det forekommer mig, at der bag dette ligger den rigtige Betragtning, at naar de paagældende er kendt som saadanne Personer, der efterstræber Børn, er det i og for sig urimeligt, at de skal kunne færdes paa de Steder, hvor de har særlig Adgang dertil. Jeg vil derfor for mit Vedkommende medvirke til at overveje, om det kan lykkes at finde en Form for Regler paa dette Omraade, der gør det muligt at holde disse Personer borte fra de Steder, hvor de særlig har Adgang til at udføre deres Forbrydelser. Men jeg tror da ogsaa, at hvis vi supplerer de Regler, her er foreslaaet af Straffelovskommissionen, paa denne Maade, har vi gennemført i meget vidt Omfang nye Regler, som er tjenlige til at bevare alle dem, som vi naturligvis alle her ønsker at værne: